

Освітній компонент	Вибірковий ОК 5 «Українська мова в сучасному медіадискурсі: засоби увиразнення й девіації»
Рівень ВО	перший (бакалаврський) рівень
Назва спеціальності / програми	035 Філологія ОПП <i>Українська мова та література. Світова література</i>
Форма навчання	денна
Курс, семестр, протяжність	3 (5 семестр), 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/ практичні)	150 годин, з них: лекцій – 10 годин, практичних – 20 годин
Мова викладання	українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	української мови та лінгводидактики
Автор ОК	Межов Олександр Григорович , доктор філологічних наук, професор
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Попередньо вивчена хоча б одна з дисциплін «Практикум з української мови», «Практичний курс української мови», «Правописна й культуромовна компетентність учителя», «Сучасна українська літературна мова», «Мова сучасних медіа», «Культура мови», «Українська мова за професійним спрямуванням» (рівень бакалаврату).
Що буде вивчатися	Жанрово-стильові різновиди сучасного медіадискурсу. Інноваційні динамічні процеси у мові ЗМІ початку ХХІ ст. Лексико-фразеологічні засоби експресивності в мові мас-медіа. Морфолого-словотвірні та графічні засоби увиразнення в журналістських текстах. Експресивний синтаксис та новітні тенденції в пунктуації. Мовні помилки в журналістських текстах: лексичні, морфолого-словотвірні, синтаксичні, пунктуаційні, орфографічні, орфоепічні, стилістичні. Немовні девіації в медіадискурсі: інформаційні, логічні, фактичні, модальні, темпоральні, локальні, ситуативні, тезаурусні, сприйняттєві, атенційні, копіювальні, макроструктурні, мікроструктурні, психологічні. Лінгвістичні та позамовні причини помилок у журналістських текстах, шляхи їх усунення.
Чому це цікаво / треба вивчати	У жанрово-стильових різновидах медіадискурсу початку ХХІ ст. простежуємо не лише інноваційні динамічні процеси з яскравими мовними засобами увиразнення, а й, на жаль, зумовлені різними лінгвальними й екстралінгвальними чинниками численні девіації (мовні й немовні помилки), що призводять до спотворення інформації і, зрештою, неадекватного її сприйняття реципієнтами. Майбутні філологи та вчителі-словесники, журналісти й редактори, копірайтери й контент-менеджери, менеджери з реклами та зв'язків із громадськістю, пресекретарі повинні не

	<p>тільки досконало володіти арсеналом мовних ресурсів, доцільно використовуючи їхні виражальні можливості в різних стилях і жанрах спілкування, а й дбати про гармонійність змісту й форми текстів: правильність поданої інформації в змістовому аспекті та з погляду відповідності чинним літературним нормам, що є запорукою адекватного сприйняття адресатом. Саме цього й багато іншого корисного контенту і практичних навичок для майбутньої професійної діяльності можна отримати, відвідуючи курс.</p>
<p>Чого можна навчитися (результати навчання)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) аналізувати й оцінювати виражальні можливості мовних ресурсів, стилістичних фігур у сучасному медіадискурсі, зокрема їхню роль в реалізації комунікативно-прагматичних функцій текстів інформаційного та публіцистичного стилів; 2) будувати висловлювання в інформаційному й публіцистичному стилях, використовуючи лексико-фразеологічні, морфолого-словотвірні, синтаксичні, пунктуаційні, графічні й орфоепічні засоби увиразнення мови; 3) виявляти та усувати мовні й немовні помилки в журналістських текстах, засвоївши основні лінгвістичні та логічні засади редагування.
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)</p>	<p>Аналізуючи нормативні й багаті на виражальні засоби медіатексти, володіючи необхідним термінологічним апаратом, теоретичними знаннями про лінгвістичні та позалінгвальні причини появи помилок, критерії їх виявлення, класифікації мовних і немовних аномативів, основні помилкобезпечні місця, випускник університету зможе у практичній професійній діяльності оцінювати свій або чужий інформаційний продукт, мовні факти з погляду нормативності / ненормативності і функціональної доцільності; розпізнавати недоцільні відхилення від норми, різні типи помилок, систематизовувати негативний мовний матеріал відповідно до класифікацій аномативів; встановлювати причини відхилення від норми, рівень локалізації помилки, а головне, знаходити оптимальні способи редагування, усунування виявлених у журналістських матеріалах мовних і немовних девіацій.</p>
<p>Інформаційне забезпечення та/або web-покликання</p>	<p>Силабус, література та інтернет-ресурси, презентації, медіатексти для аналізу виражальних засобів і девіацій, комплекс питань та завдань для самоперевірки й контролю.</p>